
NIEUWSFLASH 6

---

v.u. Nadia Dekoning, A. Rodenbachstraat 20, 9470 Denderleeuw

oktober 2016

Persoonsvolgende financiering

Persoonsvolgend budget

**Breek de stilte
Breek de stilte
Sloop die muren om ze heen
Woord voor woord en
Steen voor steen
Breek de stilte
Breek de stilte
Sloop die muren om ze heen
woord voor woord en
steen voor steen**

Stef Bos

**Laten wij eens letterlijk nemen wat nog altijd de visie is van velen over
een voorziening**

En ze zouden nog gelijk kunnen hebben,

**niet over wat voorzieningen echt zijn
maar hoe het beleid
door een tekort aan middelen
muren rond de voorzieningen bouwt**

**Voor alle gebruikers,
in 2017 budgethouders genoemd,
die nu in de zorg zitten,
in een voorziening wonen
en in het weekend naar huis gaan
(inclusie weet je wel, dicht bij het netwerk, weet je wel)**

**Kan de Vlaamse regering
alleen maar voldoende middelen verzekeren
voor hun effectief verblijf in de voorziening
en
niet voor de dagen die ze thuis doorbrengen,
willen ze aanspraak maken op
(sporadische)
opvang in het weekend
wordt hen gevraagd om
van hun reeds ingekort budget
een stukje af te staan onder de vorm van**

SOLIDARITEIT

Wie wil er nu niet solidair zijn?

Wij, ouders, familie van een persoon met een handicap die in een voorziening verblijft, weten meer dan wie ook wat het is om solidair te zijn, om aan de gemeenschap te denken, om eendrachtig te zijn, om samenhang te voelen met alle andere bewoners van de voorziening, om verbonden te zijn met de voorziening.

Met dit voorstel wilt het beleid ons een schuldgevoel aanwrijven als wij niet meestappen in hun voorgesteld solidariteitsprincipe.

Maar neen,

waar het hen hier om draait is
het zoeken naar een uitweg op de schouders van de zwaksten,
om hun tekort aan financiële middelen voor een doelstelling,
die zijzelf hebben uitgewerkt,
waar een leger aan experts, consultants en juristen gewerkt hebben,
en voor betaald werden,
om over een periode van 5 jaren te spreiden
om uit te monden in een wereld zonder zorgen
waar de persoon met een handicap
evenwaardig aan een normale burger
van zijn sociale en maatschappelijke rechten
ten volle kan genieten,

Perspectief 2020

Zelfs bij hooggeleerde organen van het land is al een discussie ontstaan over solidariteit en het gebruik van de term

Groepsblog van personeel en studenten van de KU Leuven

25/9/2015

**HET IS INTERESSANT OM NATE GAAN OP WELKE WIJZE
'SOLIDARITEIT'
GEBRUIKT WORDT OM TE PLEITEN VOOR OPLOSSINGEN
VOOR URGENTE PROBLEMEN.**

FOVIG heeft al vele wegen bewandeld om aandacht te vragen voor schrijnende toestanden onder de zwaar zorgbehoevenden, voor de wachtlijsten die nooit afnemen.

In de startperiode als een vereniging die probeert erkend te worden, zowel door andere gebruikersverenigingen als door het beleid
Dan als rebel die, via processen, via media, de aandacht vestigt op dezelfde problemen als nu
En nu door zoveel mogelijk mee te participeren in vergaderingen en mee te denken in de beperkingen die het politieke leven nu eenmaal oplegt.

Wij zijn stout geweest ...

Wij zijn braaf geweest ...

Nu hebben we het gehad.

Nu is het cruciaal dat wij opkomen voor de zwaksten onder de zwakken.

De trigger, beweegreden is deze zomer geweest,

één kleine alinea in een groot verslag dat, als niet per toeval, nooit ter onze kennis zou zijn gekomen.

Ook hier weer zijn we braaf geweest en hebben we het via de officiële kanalen, zoals dat heet, aangekaart.

Wij hebben echter geen bevestiging van ontvangst gekregen voor onze argumentatie en moeten nu vaststellen dat deze ook niet op de agenda voor de eerstkomende vergadering van het raadgevend comité (het orgaan dat de minister mag adviseren) staat.

Tussen de indiening van ons verzoek en nu, de (eventuele) behandeling ervan, hebben wij echter van onze leden veel ongeruste mails en berichten ontvangen, veel vragen naar verduidelijking en ondersteuning.

FOVIG kan dit niet langer negeren.

Daarom willen wij onze leden in kennis stellen van de argumentatie die wij aan de gewettigde organen die de minister adviseren hebben gestuurd.

Argumentatie van FOVIG

Feiten

De Taskforce PVF mei 2016 (een werkgroep die voorbereidend werk levert voor adviezen die naar de minister gaan) adviseert dat

“bij een tijdelijke meervraag er een principe van solidariteit dient te gelden om deze situatie op te vangen. De solidariteit vereist echter dat zowel de gebruikers als de vergunde zorgaanbieders hierin meegaan. Indien men ondersteuning inkoop bij een vergunde zorgaanbieders dient men ermee akkoord te gaan dat een klein deel van zijn PVB in de pot wordt gestoken als verzekering voor dit soort situaties. De zorgaanbieders garanderen dat ze hiermee mensen die 1 à 2 weekends bijkomend opvang nodig hebben, zullen helpen.”

Participerende leden (waaronder gebruikersverenigingen) van die taskforce voegen daaraan toe:

“en men vraagt dat er hiervoor een maximum wordt bepaald. Men dient ook te garanderen dat men dezelfde ondersteuning kan continueren ondanks het feit dat men een deel van zijn PVB in de solidariteitspot moet steken.”

Deze alinea heeft als een rode lap voor een stier gewerkt op FOVIG die daarop met de hieronder beschreven argumentatie heeft gereageerd.

Argumentatie FOVIG tegen dit systeem van solidariteit.

FOVIG is niet tegen solidariteit op voorwaarde dat deze door alle personen met een handicap gedragen wordt.

Niet alleen door deze die nu in de ZIN (Zorg in Natura) zitten, anders is sprake van discriminatie.

In het verleden hebben de personen met een handicap, die uit noodzaak naar een voorziening gingen, zich, al door een tekort aan middelen, moeten tevreden stellen met wat er vrij kwam, dikwijls ver van het netwerk

> 1e vorm van solidariteit onder de vorm van acceptatie.

Nieuwe Persoonsvolgende Budget-ers krijgen personeelspunten toegekend voor hun reële zorgbehoeften en kunnen een zorgondersteuning vragen voor 5 dagen op 7 en een marge voorzien in opvang in de weekends (respijtzorg).

Bewoners van een voorziening hebben deze punten ook toegekend gekregen voor hun zorgbehoeften maar alleen in verhouding tot hun reële aanwezigheidsdagen in de voorziening (teruggaand op hun aanwezigheden 2 jaar terug).

Dus zorg alleen gemeten van maandag tot vrijdag voor zij de in het weekend naar huis gaan.

Vóór de FAM was er,
ondanks de bochten die genomen worden om dit te ontkennen,
weldegelijk een regel die zei dat,
mits niet meer afwezigheden dan 144 dagen/jaar,
jouw plaats in de voorziening niet in het gedrang kwam.

FAM = weg met die 144 dagen

Waar werd dit trouwens ergens vermeld?

De enige boodschap die bewoners meekregen was dat ze meer moesten betalen.

Door de invoer van dagdelen kon de voorziening een extra dagdeel aanrekenen voor die die de vrijdagavond naar huis gingen en de zondagavond terug naar de voorziening kwamen.

Het VAPH beweert nu dat de voorzieningen gevraagd werden naar de bewoners toe te communiceren dat het systeem van 144 dagen gewettigde afwezigheid wegvalt.

FOVIG kan nergens terugvinden wanneer deze beslissing werd genomen en bekend gemaakt en de voorzieningen kunnen niet bewijzen dat zij deze instructie van “mededeling naar hun bewoners” toe vanuit het VAPH hebben meegekregen.

Bewoners hebben ook hier weer niet tegen geprotesteerd

> 2de vorm van solidariteit, onder de vorm van besparing.

Tijdens de transitie naar PVF vraagt de overheid om van de zorgpunten, die heel strikt worden toegekend, nog eens een deeltje (kan het niet vager omschreven worden!) in een pot te storten om hooguit 1 à 2 weekends extra te kunnen worden opgevangen.

De overheid en de zorgverstrekkers gaan er blijkbaar van uit dat zorg kan uitgesteld worden, onderbroken of niet gegeven. Ze (de respijtzorg) kan wel gegeven worden als men er ook voor betaalt. FOVIG aanvaardt onder geen beding deze redenering. FOVIG pleit voor zorggarantie, zorgcontinuïteit en verblijfszekerheid.

Per definitie is de opvang in een voorziening een groepsgebeuren, leven in gemeenschap, in een leefgroep

> **3de vorm van solidariteit in de vorm van geen recht van 1 op 1 begeleiding**.

Leefgroepen worden opgemaakt deels in functie van de handicap van de persoon maar vooral in functie van de financiën > zoveel mogelijk bewoners in een leefgroep met zo weinig mogelijk opvoeders. Leefgroepen van 10 à 12 personen met 2 opvoeders is geen uitzondering.

In de redenering van de Persoonsvolgende Financiering en de “solidariteit” lijkt het nu wel alsof een persoon met een handicap in een voorziening 1 op 1 begeleiding krijgt en dat elke meervraag, elke kleine verschuiving in de zorgvraag, de boel op zijn kop zet.

FOVIG kan niet meegaan in deze redenering en kan niet geloven dat de voorzieningen geen marge hebben voor beperkte aanpassingen (zie ook hun vrijheid om % zorgpunten om te zetten in werkingskosten), daarenboven is het de opdracht van de overheid om deze marges mogelijk te maken.

INCLUSIE

Politici lijken de begrippen inclusie en solidariteit steeds sterker te polariseren

- Wil je weg van een voorziening, betekent dit meer krijgen voor de uitbouw van het sociaal leven
- Wil je in je voorziening blijven, betekent dit minder krijgen op alle vlakken
  - ~ verworven zekerheid verdwijnt,
  - ~ zorg in de weekends wordt niet gehonoreerd
  - ~ deel van eigen zorgpunten worden afgesnoept voor een onduidelijke samenstelling van één of andere “pot”

FOVIG vraagt om deze “solidariteitsbijdrage” niet toe te passen.

Personen met een handicap die het financieel moeilijker hebben om rond te komen, verblijven ook nu al voltijds in een voorziening en zullen daar dus ook voor ingeschaald zijn.

Naast de hierboven gemelde argumenten die louter vanuit de persoon zijn opgemaakt volgt nu de argumentatie vanuit de Persoonsvolgende Financiering waarbij de gevraagde solidariteitsbijdrage:

1° Haaks staat op het Persoonsvolgende Financiering-concept

Het criterium voor het bepalen van het budget is behoefte aan zorg in zwaarte en tijd.
Er wordt geen link gemaakt met de financiële toestand van betrokkene.
Arm of bemiddeld het budget blijft hetzelfde.
Het betreft bijgevolg een individueel persoonsgerichte benadering.

2° Persoonsvolgende Financiering kiest voor een "marktmechanisme"

De voorziening doet aan prijszetting voor het aanbod (inbegrepen vergoeding voor tijdelijke afwezigheid) en de zorgzoeker tast met zijn/haar budget de "markt" af.

Bijgevolg:

Indien een hulpzoeker met alleen maar zijn Persoonsvolgend Budget onvoldoende bemiddeld is om in te gaan op een aanbod van een voorziening zal er een overheidstussenkomst moeten zijn (OCMW of andere). Tevens zullen er criteria moeten zijn die bepalen wanneer er op dergelijke tussenkomst een beroep kan worden gedaan.

**Het voorliggend voorstel organiseert een privé solidariteit
Waarvan noch de voorwaarden voor de afdracht, noch deze
voor het genot ervan, bepaald zijn en
staat haaks op het Persoonsvolgend Budget-concept
dat niet uitgaat van enige vorm van solidariteit.**

FOVIG raadt haar leden aan om,
zolang zij geen kennis hebben van hun zorgbudget,
niet in te gaan op welk voorstel ook van dienstverleningsovereenkomst,
op welke aanvaarding van overeenkomst ook,
en roept de gebruikersraden heel aandachtig en assertief te zijn op elke aangekondigde verandering in
woon- en leefstijl.

FOVIG viseert hierin niet de voorzieningen
maar wenst haar leden te beschermen tegen vroegtijdige engagementen die later ten hunne laste kunnen
worden gelegd.
Bij verplichting of onder zachte dwang toch gevraagd worden om overeenkomsten te aanvaarden,
steeds de term
"onder voorbehoud" vermelden.

SOLIDARITEIT

is geen vreemd begrip voor de leden van FOVIG

maar

"trop is te veel" en "te veel is trop"
indachtig de woorden van Vanden Boeynants

**FOVIG roept haar leden op om al hun
Persoonsvolgende Financiering en Budget ervaringen
te melden op volgend mailadres**

info@fovig. be

of

rechtstreeks te mailen naar

Luc De Vos
secretaris

Ldv.zwyn@skynet.be

of

Nadia Dekoning
voorzitter

nadiadekoning@yahoo.com

